

200407921/1.

Datum uitspraak: 2 maart 2005.

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 30 augustus 2004 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2002 heeft appellant (hierna: de minister), voorzover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 augustus 2004, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voorzover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 september 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 13 oktober 2004 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij de minister niet kan volgen in zijn standpunt dat het de vreemdeling kan worden toegerekend dat zij in haar zienswijze op het voornemen tot afwijzing van haar aanvraag haar relaas heeft aangevuld dan wel gewijzigd. Volgens de minister heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat het op zijn weg had gelegen de vreemdeling tijdens het nader gehoor nader te bevragen naar aanleiding van de problemen die zij bij het nader gehoor had gesteld.

2.3. De grief slaagt. Naar volgt uit artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, is het aan de desbetreffende vreemdeling om, met name in het nader gehoor, zijn vluchtmotieven voldoende duidelijk naar voren te brengen. Het is niet aan de minister om deze met vragen aan het licht te brengen of nader aan het licht te brengen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking meer. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.5. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling voor

de essentiële wijzigingen die zij na het haar op 8 mei 2002 uitgereikte rapport van nader gehoor en voornemen tot afwijzing van haar aanvraag, heeft aangebracht in de eerder door haar opgegeven personalia en haar asielrelaas, geen afdoende verklaring heeft gegeven. Zoals hiervoor overwogen is het aan de vreemdeling om met name in het nader gehoor zelf haar vluchtmotieven voldoende duidelijk naar voren te brengen.

Gelet op de motivering, zoals neergelegd in het bij de rechtbank bestreden besluit ingelaste voornemen, bestaat geen grond om te oordelen dat de minister niet in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat de verklaringen van de vreemdeling niet geloofwaardig te achten zijn.

De minister heeft aldus terecht geoordeeld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

De Afdeling zal het inleidend beroep derhalve ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 30 augustus 2004, in de zaak nr. Awb 02/91750;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. J.H. van Kreveld, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

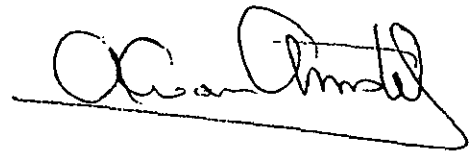
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 maart 2005.

13-470.

Verzonden: **- 2 MAART 2005**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

registr...

RECHTBANK te 's-GRAVENHAGE
 Arrondissementsrechtbank
 Arrondissementsrechtbank
 Arrondissementsrechtbank
 Arrondissementsrechtbank

Awb 02/91750 en 03/11488 BEPTDN BE

registratie nr. INDIS	mdw unil datum	02/09/04
IND locatie		Wolke
INC ontvangst- datum	31 AUG 2004	
dossiernummer		
invoer- controle	mdw unil datum	

AFSCHRIFT

UITSpraak

inzake:

geboren op
 van Chinese nationaliteit,
 IND dossiernummer 0205.05.4002,
 eiseres,
 gemachtigde: mr. J. Hofstede, advocaat te Almelo;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE
 (Immigratie- en Naturalisatiedienst),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 vertegenwoordigd door mr. R.M. van der Horn, ambtenaar ten departemente.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 6 mei 2002 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft op 7 mei 2002 een kennisgeving van het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Op 18 september 2002 heeft verweerder voor de tweede keer een kennisgeving van het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Eiseres heeft hierop niet gereageerd met een zienswijze.

Bij besluit van 11 november 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen en ambtshalve besloten eiseres geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij brief van 7 december 2002 is tegen de weigering van een verblijfsvergunning asiel beroep ingesteld.

Eiseres heeft op 9 december 2002 bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 31 januari 2003 ongegrond verklaard. Eiseres heeft tegen dit besluit op 21 februari 2003 beroep ingesteld.

- 1.2 De beroepen zijn ter zitting van 24 augustus 2004 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Toetsingskader

- 2.1 In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden besluiten toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

- 2.2 Op 1 april 2001 is de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in werking getreden en is de Vreemdelingenwet (Vw) ingetrokken. Op grond van artikel 117, eerste lid, Vw 2000 wordt de aanvraag aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

3. Standpunten

- 3.1 Het asielrelaas van eiseres komt op het volgende neer. Eiseres is afkomstig uit de plaats . Op 19 juni 1999 is haar vader vermoord tijdens een overval op zijn taxi. De vader van eiseres heeft geld geleend. Toen eiseres en haar moeder het geld niet terug konden betalen werden zij bedreigd door de heer . Deze problemen begonnen in 1999 en namen opnieuw in hevigheid toe in november 2001. In 1999 was er een ontmoeting tussen de moeder van eiseres, de politie, meneer en enkele andere personen die kennelijk tot de onderwereld behoren. Tijdens deze ontmoeting is de moeder van eiseres geslagen en bedreigd en is eiseres verkracht. Ook later vonden verkrachtingen plaats. De rechtbank heeft een beschikking afgegeven waarin stond dat de schuld voor het einde van 2002 moest worden betaald. De moeder van eiseres heeft ook bezoek gehad van politie en medewerkers van de rechtbank, vergezeld van meneer . Indien niet zou worden voldaan aan de beschikking zou de moeder van eiseres in de gevangenis terecht kunnen komen. Eiseres werkte als cassière in een theehuis. Eiseres is op 2 mei 2002 met haar moeder per trein naar gereisd. Eiseres is naar de luchthaven van Shang Hai gegaan. Daar is zij aan boord van een vliegtuig gegaan. Eiseres is op 5 mei 2002 Nederland ingereisd.
- 3.2 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen om de volgende redenen. Eiseres heeft geen documenten overgelegd ter staving van haar nationaliteit, identiteit en reisroute. De verklaring van eiseres dat zij haar identiteitsdocument in haar woning heeft achtergelaten en dat zij haar paspoort in het vliegtuig aan haar reisagent heeft afgegeven acht verweerder onvoldoende om eiseres het ontbreken van documenten niet toe te rekenen. Eiseres heeft ook haar reis niet aannemelijk gemaakt. Eiseres heeft geen reisdocumenten overgelegd. Ook is eiseres niet in staat gebleken eenvoudige vragen over haar reis te beantwoorden. Dit kan eiseres worden toegerekend. Door het bovenstaande wordt op voorhand afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres. Eiseres heeft bij haar aanmelding valse personalia opgegeven. De verklaring van eiseres dat zij dit gedaan heeft uit vrees naar China te worden teruggestuurd is onvoldoende om dit eiseres niet toe te rekenen. Verweerder overweegt dat het opgeven van een valse naam zodanig afbreuk doet aan de oprechtheid van eiseres, dat er ook aan de later opgegeven personalia wordt getwijfeld. Eiseres heeft enige problemen pas genoemd nadat het voornemen tot afwijzen van haar aanvraag kenbaar was gemaakt. Eiseres is bovendien niet in staat te verklaren wanneer en hoe vaak zij is verkracht. Eiseres heeft geen afdoende verklaring gegeven voor het wijzigen dan wel significant aanvullen van haar verklaringen. Dat eiseres verklaard heeft zich voor deze gebeurtenissen te schamen acht verweerder geen afdoende verklaring. Eiseres heeft over de gestelde problemen met de schuldeiser afwijkende verklaringen afgelegd die daarnaast weinig concreet zijn gebleken. Derhalve wordt aan die verklaringen niet de waarde gehecht die eiseres graag wenst. Eiseres had zich aan de problemen van de zijde van de schuldeiser kunnen onttrekken door zich elders in China vestigen. Eiseres had zich voor bescherming kunnen wenden tot de (hogere) autoriteiten.

regnr:

Awb 02/91750 en 03/11488 BEPTDN BE

-3-

- 3.3 Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder haar ten onrechte heeft toegerekend dat zij geen documenten heeft overgelegd. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met de minderjarigheid van eiseres en het feit dat de reis voor eiseres werd geregeld en zij er zelf geen bemoeienis mee had.
- Verweerder heeft ten onrechte de conclusie getrokken dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres op voorhand is aangetast.
- Ten onrechte rekent verweerder het eiseres toe dat zij niet direct haar volledige relaas heeft gedaan. Verweerder heeft zich onvoldoende rekenschap gegeven van het feit dat de problemen die eiseres heeft ondervonden, gepaard gaan met schaamte en dat het moeilijk is hierover te verklaren tegenover vreemden.
- Eiseres stelt zich verder op het standpunt dat China voor haar niet veilig is. Overal heeft zij te vrezen voor meneer en zijn handlangers. Zij kan geen aangifte tegen meneer indienen. Hij onderhoudt immers goede contacten met de politie.

4 Overwegingen

- 4.1 Op grond van artikel 1 (A) Vluchtelingenverdrag worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.
- 4.2 Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in China zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, of c, Vw 2000 dient te worden verleend. Eiseres zal daarom aannemelijk moeten maken dat met betrekking tot haar persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan een dergelijke verblijfsvergunning dient te worden verleend.

Artikel 31, eerste lid Vw 2000, luidt als volgt:

Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Blijkens het gestelde in paragraaf C1/1 sub 2 en paragraaf C1/3 sub 2.2 en 3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 pleegt de minister, in het geval de asielzoeker niet in staat is zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven, het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede geleid op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Verweerder heeft ter zitting verklaard zich primair op het standpunt te stellen dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is. Verweerder heeft daarnaast ter zitting verklaard wel een secundair standpunt te hebben ingenomen en het asielrelaas inhoudelijk te hebben getoetst.

regnr.

Awb 02/91750 en 03/11488 BEPTDN BE

-4-

De rechtbank zal in het navolgende beide onderdelen betrekken bij de beoordeling van de beroepen.

De rechtbank overweegt dat verweerder het ontbreken van documenten ter staving van de identiteit, nationaliteit en reis aan eiseres heeft kunnen toerekenen. Verweerder heeft daarbij op goede gronden de verklaring van eiseres betrokken dat zij haar identiteitsdocument in haar woning heeft achtergelaten en dat zij tijdens haar reis in het bezit is geweest van een authentiek op haar naam gesteld paspoort. Niet gebleken is dat eiseres dusdanig van haar reisagent afhankelijk was, dat haar het ontbreken van documenten niet kan worden toegerekend. Ook heeft verweerder in redelijkheid kunnen opmerken dat van eiseres verwacht kan worden dat zij meer gegevens over haar reis kan verstrekken. Zoals bijvoorbeeld de naam van de luchtvaartmaatschappij en waar de tussenlanding heeft plaatsgevonden.

De rechtbank oordeelt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat getwijfeld kan worden aan de identiteit van eiseres. Dit gelet op het feit dat eiseres verschillende personalia heeft opgegeven. Verweerder heeft daarbij in redelijkheid kunnen overwegen dat de verklaring van eiseres dat zij dit gedaan heeft omdat zij bang was te worden uitgezet onvoldoende is om haar het opgeven van valse personalia niet toe te rekenen.

Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat eiseres over de gestelde problemen met de schuldeiser afwijkende verklaringen heeft afgelegd die daarnaast weinig concreet zijn gebleken. Verweerder overweegt vervolgens dat aan de verklaringen van eiseres niet de waarde kan worden gehecht die zij graag wenst.

De rechtbank overweegt dat zij verweerder niet kan volgen in zijn standpunt dat het eiseres kan worden toegerekend dat zij haar relaas heeft aangevuld dan wel gewijzigd. Hiertoe is het volgende redengevend.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres tijdens haar nader gehoor van 7 mei 2002 reeds melding heeft gemaakt van dusdanige problemen van de zijde van meneer en zijn handlangers dat het op de weg van verweerder had gelegen eiseres hierover nader te bevragen. De rechtbank verwijst hierbij naar de pagina's 6 en 7 van dit gehoor.

Hieruit blijkt bijvoorbeeld dat eiseres verklaard heeft dat zij meer dan tien keer werd bedreigd, dat de schuldeisers dreigden dat in het geval eiseres aangifte zou doen zij de zaak langs officiële en onofficiële weg zouden oplossen en dat de schuldeisers dreigden eiseres wat aan te doen of haar te verkopen. De rechtbank acht met name deze laatste opmerking in deze relevant. Verweerder is blijkens het rapport nader gehoor na dit antwoord overgegaan op een ander thema, namelijk de vraag waarom eiseres niet eerder heeft besloten haar land van herkomst te verlaten.

De rechtbank oordeelt dat het op de weg van verweerder had gelegen om bij de vraag of eiseres aanspraak kan maken op verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, nader onderzoek te doen naar de gestelde traumatische gebeurtenissen.

De rechtbank overweegt dat verweerder bij de voorbereiding van het bestreden besluit onvoldoende kennis heeft vergaard omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Het bestreden besluit dient dan ook als strijdig met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht vernietigd te worden.

regnr:

Awb 02/91750 en 03/11488 BEPTDN BE

-5-

4.3 Ten aanzien van het beroep met het kenmerk Awb 03/11488 BEPTDN BE (verblijfsvergunning regulier).

Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

Op grond van artikel 3.6 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) – voor zover hier van belang – kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdende met:

- a. (...)
- b. (...)
- c. verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Op grond van artikel 3.56, eerste lid, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 Vw 2000 onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel is afgewezen anders dan met toepassing van artikel 30 Vw 2000;
- b. die zich naar het oordeel van verweerder niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van verweerder, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

Verweerder heeft het amv-beleid verder uitgewerkt in hoofdstuk C2/7 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000). In paragraaf C2/7.5 van de Vc 2000 is onder meer het volgende bepaald. De verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid wordt verleend voor een jaar, maar ten hoogste tot de dag waarop de vreemdeling meerderjarig wordt. (...) De geldigheidsduur kan twee maal worden verlengd met een jaar, maar ten hoogste tot de dag waarop de vreemdeling meerderjarig wordt.

De rechtbank overweegt als volgt. Aan de orde is in de eerste plaats in hoeverre eiseres nog belang heeft bij de onderhavige procedure. Niet in geschil is dat eiseres op 16 februari 2003 meerderjarig is geworden. Gelet op het vorenstaande komt eiseres in ieder geval vanaf die datum niet meer in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van verweerders amv-beleid. Eiseres heeft derhalve geen actueel procesbelang meer bij de onderhavige procedure.

4.4 Het beroep met kenmerk 02/91750 is, gelet op het vorenstaande, gegrond. Het beroep met kenmerk 03/11488 is, gelet op het vorenstaande, niet-ontvankelijk.

4.5 De rechtbank ziet, gelet op het vorenoverwogene, aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van haar beroep met het kenmerk Awb 02/91750 BEPTDN BE redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten worden op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (€ 322,- per punt, in totaal twee punten, zijnde 1 punt voor het beroepschrift van eiseres en 1 punt voor de behandeling van het beroep ter zitting).

regnr: Awb 02/91750 en 03/11488 BEPTDN BE

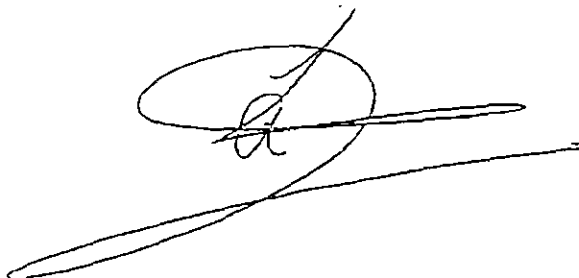
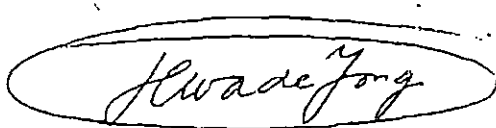
-6-

5 BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep tegen de weigering van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 11 november 2002 en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten zoals vermeld onder r.o. 4.5, welke kosten worden bepaald op € 644,-, door de Staat der Nederlanden te betalen aan eiseres;
- verklaart het beroep tegen de weigering van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet-ontvankelijk.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.A.J. Lemain en in tegenwoordigheid van mr. H.W.A. de Jong als griffier in het openbaar uitgesproken op 30 AUG 2004

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 30 AUG 2004

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Zuiderzeelaan 43-51
 Gebouw LGV
 8017 JV Zwolle
 Telefoon 038 4691485
 Fax 038 460 9152/9153

Onderdeel
 Contactpersoon
 Doorkiesnummer(s)
 Datum
 Ons kenmerk
 Uw kenmerk
 Bijlage(n)
 Onderwerp

Proces Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Zwolle
 mr H.M. Pascha
 038 469 1795
 27 september 2004
 0205.05.4002

3 (schriftelijke lastgeving, hoger beroepschrift en productie)
 Hoger beroep Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie /

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27. SEP. 2004	
ZAAKNR.	7921
AAN:	✓1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo van 30 augustus 2004, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 02/91750 BEPTDN BE.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Hoogachtend,

H.M. Pascha, procesvertegenwoordiger

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 SEP 2004	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
 te Den Haag,
 appellant,
 gemachtigde: mr. H.M. Pascha,
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Almelo
 van 30 augustus 2004
 met kenmerk Awb 02/91750 BEPTDN BE

Inzake:

met kenmerk 0205.05.4002
 aan te duiden als verweerder,
 gemachtigde: mr. J. Hofstede,
 advocaat te Almelo

Proces
 Procesvertegenwoordiging
 Vestiging Zwolle

Zuiderzeelaan 43-51
 8017 JV Zwolle

Postbus 40052
 8004 DB Zwolle

mr. M. Azmani
 038 4691603

PROCESVERTEGENWOORDIGING

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Almelo van 30 augustus 2004, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 02 /91750 BEPTDN BE (*productis 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 11 november 2002 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 6 mei 2002 heeft verweerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, van de Vreemdelingenwet ingediend.

2.2 Bij besluit van 11 november 2002 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder bij brief van 7 december 2002 ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 11 november 2002 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Minister heeft vier grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in r.o 4.2 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank overweegt dat zij verweerder niet kan volgen in zijn standpunt dat het eiseres kan worden toegerekend dat zij haar relaas heeft aangevuld dan wel gewijzigd. Hiertoe is het volgende redengevend.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres tijdens haar nader gehoor van 7 mei 2002 reeds melding heeft gemaakt van dusdanige problemen van de zijde van meneer en zijn handlangers dat het op de weg van verweerder had gelegen eiseres hierover te bevragen."

Toelichting op grief 1

3.4 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 is het aan de asielzoeker om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Het is aan de asielzoeker om met name in het nader gehoor zelf zijn vluchtmotieven naar voren te brengen en niet aan de Minister om deze met vragen aan het licht te brengen.

Zie:

- Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, 28 december 2001, 200105344/1, AB 2002, 146.

De rechtbank heeft dit miskend.

Uit het rapport van nader gehoor van 7 mei 2002 blijkt dat verweerder is gewezen op het belang van het rapport van nader gehoor en dat verweerder is meegedeeld dat het belangrijk is dat zij geen gegevens achterhoudt. Verder is aan verweerder meegedeeld dat zij in vrijheid kan spreken en dat al het besprokene vertrouwelijk zal worden behandeld. Uit hetgeen op pagina 8 en 9 van het rapport van nader gehoor is vermeld blijkt dat verweerder heeft verklaard alles te hebben verteld wat voor haar asielaanvraag van belang is. Ook overigens biedt het rapport van nader gehoor geen enkel aanknopingspunt op grond waarvan zou kunnen worden geoordeeld dat verweerder niet voldoende de gelegenheid zou hebben gehad haar asielmotieven naar voren te brengen. Daarbij zij in aanmerking genomen dat verweerder, hoewel zij daartoe in de gelegenheid is gesteld, heeft nagelaten correcties en aanvullingen op het gehoor aan te brengen.

Gelet op vorenstaande meent de Minister dat de rechtbank ten onrechte in het niet doorvragen tijdens het nader gehoor van 7 mei 2002, een reden heeft gevonden verweerder haar aanvulling en wijziging van haar relaas niet toe te rekenen.

Ten onrechte is de rechtbank voorbij gegaan aan hetgeen de Minister in het aan de rechtbank voorliggende besluit van 11 november 2002 geïnsereerde voornemen van 18 september 2002 op pagina 4, eerste alinea, heeft gesteld omtrent de ingrijpende wijziging en aanvulling van het relaas van verweerder.

Uit het rapport van nader gehoor van 7 mei 2002 blijkt dat verweerder aan haar asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd de omstandigheid dat zij en haar moeder werden bedreigd vanwege een door haar (in juni 1999 overleden) vader geleend geldbedrag. Uit de verklaringen van verweerder tijdens dit verhoor blijkt dat het hier de heer schuldeiser, en mensen uit de onderwereld betreft. Daarnaast heeft de heer verweerder één keer in het gezicht geslagen, naar verweerder stelt als waarschuwing en ter bedreiging (pagina 5 van het rapport van het nader gehoor).

In de zienswijze van 8 mei 2002 wijzigt verweerder haar relaas ingrijpend. Er zou niet alleen sprake zijn geweest van bedreigingen door de schuldeisers, maar zij zou ook door één van de schuldeisers zijn verkracht, hierdoor zwanger zijn geraakt en door haar moeder gedwongen zijn abortus te plegen. In de aanvullingen en correcties van 10 juni 2002 wijzigt verweerder bovendien haar relaas waar het betreft de wijze waarop zij heeft getracht bescherming van de (lokale) autoriteiten in te roepen.

Naar het oordeel van de Minister heeft verweerder geen deugdelijke verklaring gegeven voor genoemde ingrijpende wijzigingen van haar asielrelaas. De Minister meent zich in redelijkheid op het standpunt te hebben gesteld dat schaamte in de onderhavige zaak onvoldoende reden is voor het achterhouden van genoemde voor de asielaanvraag relevante feiten. In dit verband acht de Minister van belang dat verweerder tijdens het

nader gehoor van 7 mei 2002 op geen enkele wijze – hoe summier ook – gewag heeft gemaakt van de gestelde verkrachting en haar onvermogen hierover te verklaren noch correcties en aanvullingen op dit nader gehoor heeft gemaakt.

De Minister hecht er in dit kader aan op te merken dat het oordeel van verweerder dat geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen van verweerder niet alleen is gestoeld op de omstandigheid dat verweerder haar verklaringen op bovenvermelde, ingrijpende, wijze heeft gewijzigd. Aan verweerder is immers, volgens de rechtbank op goede gronden, tegengeworpen dat zij toerekenbaar geen documenten als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw heeft overgelegd. De Minister meent zich met recht op het standpunt te hebben gesteld dat het relaas van appellant positieve overtuigingskracht ontbeert. Aan dit oordeel ligt blijkens de besluitvorming naast eerdergenoemde wijzigingen ten grondslag dat verweerder zonder verschoonbare reden haar identiteit heeft gewijzigd (blijkens de bestreden uitspraak is de Minister volgens de rechtbank eveneens op goede gronden tot dit oordeel gekomen) en, nadat zij in het tweede nader gehoor van 22 juli 2002 heeft gesteld bij herhaling te zijn verkracht, hieromtrent vage verklaringen heeft afgelegd zowel betreffende het aantal verkrachtingen dat zou hebben plaatsgevonden als de datum waarop die verkrachtingen zouden hebben plaatsgevonden.

Gelet op vorenstaande meent de Minister dat de rechtbank de Minister ten onrechte niet is gevolgd in diens (primaire) standpunt dat in redelijkheid geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verweerder.

Grief 2

- 3.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de zevende alinea op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank oordeelt dat het op de weg van verweerder had gelegen om bij de vraag of elseres aanspraak kan maken op verlening van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000, nader onderzoek te doen naar de gestelde traumatische gebeurtenissen."

Toelichting op grief 2

- 3.6 Allereerst wenst de Minister op te merken dat de rechtbank, door in het geheel niet te oordelen omtrent de aanspraken van verweerder op verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw, ten onrechte de gebruikelijke toetsingsvolgorde niet in acht heeft genomen.

Nu de Minister geen geloof hecht aan de verklaringen van verweerder ligt nader onderzoek naar de gestelde traumatische gebeurtenissen niet in de rede (verwezen zij naar de toelichting op grief 1).

De Minister meent dat in redelijkheid van de verklaringen zoals die tijdens het nader gehoor van 7 mei 2002 zijn afgelegd mocht worden uitgegaan (verwezen zij naar de toelichting op grief 1). Gelet hierop is er naar het oordeel van de Minister geen aanleiding tot nader onderzoek naar de tijdens dat gehoor naar voren gebrachte, gesteld traumatiserende,

gebeurtenissen nu deze niet kunnen leiden tot een geslaagd beroep op het door verweerder gevoerde traumataleid, hetgeen hieronder zal worden toegelicht.

Uit het besluit van 11 november 2002 blijkt dat de Minister zich primair op het standpunt heeft gesteld dat in redelijkheid geen geloof kan worden aan de verklaringen van verweerder. Subsidiair heeft de Minister zich in dat besluit op het standpunt gesteld dat naar het oordeel van de Minister de gestelde traumatische gebeurtenissen niet kunnen leiden tot een geslaagd beroep op het door verweerder gevoerde traumataleid. Ten onrechte heeft de rechtbank dit subsidiaire standpunt niet (inhoudelijk) getoetst.

Immers, zelfs als uitgegaan zou worden van de gestelde verkrachting, kan deze traumatische gebeurtenis niet leiden tot een geslaagd beroep op het door de Minister gevoerde traumataleid. De verkrachting is immers niet verricht door personen of een groepering, waartegen de overheid niet in staat is of willens is bescherming te bieden (C1/4.4.2.3, zesde gedachtestreepje Vreemdelingencirculaire 2000). Het traumataleid ziet naar zijn strekking op bescherming wegens gebeurtenissen die reeds hebben plaatsgevonden. Uit hetgeen algemeen bekend is over de situatie in het land van herkomst van verweerder en in het bijzonder uit hetgeen bekend is op basis van de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken blijkt geenszins dat de Chinese autoriteiten niet bereid of in staat zouden zijn verweerder de benodigde bescherming voor de door haar ondervonden problemen van de zijde van de heer en zijn handlangers te bieden. Verweerder heeft niet aannemelijk gemaakt dat dit voor haar anders zou zijn. De door verweerder daartoe strekkende verklaringen zijn onvoldoende om aan te nemen dat de Chinese autoriteiten niet bereid dan wel niet in staat zouden zijn bescherming te verlenen tegen door derden gepleegde commune delicten. Daarbij is van belang dat aan de verklaringen van verweerder niet de waarde wordt toegekend die verweerder daar aan wil toekennen zoals hierboven reeds is gesteld.

Grief 3

- 3.7 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de achtste alinea op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank overweegt dat verweerder bij de voorbereiding van het bestreden besluit onvoldoende kennis heeft vergaard omtrent de relevante feiten en de af te wegen algemene belangen. Het bestreden besluit dient dan ook als strijdig met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht vernietigd te worden"

Toelichting op grief 3

- 3.8 Lezing van de uitspraak leert dat deze rechtsoverweging voortvloeit uit de eerdere rechtsoverwegingen, waartegen de eerste twee grieven zich richten. In zoverre heeft deze grief geen zelfstandige betekenis naast die grieven en dient de grief te worden beoordeeld in het licht van de eerste twee grieven.

De grief heeft zelfstandige betekenis in zoverre dat uit de aangevallen uitspraak niet kan worden herleid dat de rechtbank zich rekenschap heeft gegeven van de bijzondere bewijslastverdeling in asielzaken, welke

voortvloeit uit het bepaalde in artikel 31, eerste lid, Vw dat de hoofdregel in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht nuanceert.

Zie:

- *Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, 25 november 2002, 200205367/1, r.o. 2.5.1.*

De rechtbank heeft derhalve de bijzondere bewijslastverdeling in asielzaken miskend.

Grief 4

- 3.9 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in de rechtsoverweging 4.5 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank ziet, gelet op het vorenoverwogene, aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van haar beroep met het kenmerk Awb 02/91750 BEPTDN BE redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten worden op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-- (€ 322,-- per punt, in totaal twee punten, zijnde 1 punt voor het beroepsschrift van eiseres en 1 punt voor de behandeling van het beroep ter zitting)."

Toelichting op grief 4

- 3.10 Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient te worden beoordeeld in het licht van de eerste drie grieven.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 11 november 2002 ingestelde beroep.

Zwolle, 27 september 2004

Gemachtigde

mr. H.M. Pascha, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 469 1485
telefax 038 4609 152/153